

„Страх од књиге“, Сузана Тамаро

Деца треба о свему да причају са родитељима

Главни лик ове лепе књиге је дечак Леополд. Живео је са родитељима који су волели да читају књиге. Љубав према књизи су желели да пренесу на свог сина. То су радили тако што су му стално куповали књиге. Тако је и за свој осми рођендан добио књигу на поклон, а желео је патике за трчање. Дечак није желео да чита и родитељи га одводе код лекара. који му је поставио чудну дијагнозу – страх од књиге. Терапија је била читање и само читање. Леополд је имао ноћне море, био је јако тужан и разочаран и решио је да побегне од куће. Отишао је до парка и тамо упознао слепог старца са којим је дуго разговарао. Старац је био mudar и помогао је Леополду да схвати да не види добро и зато му слова иду горе доле. Почео је да носи наочаре и полако је заволео читање.

Најважнији догађаји су дечаков страх од књиге, то што бежи од куће и упознавање слепог старца. Књига је веома поучна и учи нас да деца треба о свему да причају са родитељима, посебно ако имају неки проблем. Сви треба што више да читамо јер тако богатимо речник, путујемо и маштамо.